

Et *andet mindretal* i udvalget (RV og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget kan støtte to af elementerne i lovforslaget. Det ene gælder ny adgang for tidligere frihedskæmpere m.fl. til at kunne blive behovsvurderet og visiteret til en plads på et plejehjem direkte fra udlandet. Det andet er en præcisering af, at kommunalbestyrelsen kan tilbyde personer et midlertidigt ophold på en plejehjemsplads eller i en plejebolig, hvis de har behov for det. Begge dele er fornuftige ændringer, som RV kan støtte.

Derimod kan RV af principielle grunde ikke støtte den del af lovforslaget, der forpligter kommunerne til at tilbyde ældre, der har behov for en almen plejebolig eller en plads på et plejehjem, en sådan bolig eller plads senest 2 måneder efter optagelse på en venteliste. RV mener, at der er brug for at sikre, at der er nok af den rigtige slags boliger og tilbud til de ældre med et plejebehov. Derfor vil RV gerne være med til at finde penge til en styrket indsats på området.

Men metoden er gal. Der er flere problemer forbundet med at indføre en sådan plejehjemsgaranti.

For det første frygter RV, at en 2-måneders ventetidsgaranti kan blive en boomerang og føre til serviceforringelser i form af en strammere visitation til plejeboligerne. RV må i hvert fald konstatere, at RV under udvalgsbehandlingen ingen sikkerhed har fået for, at det kan undgås. Tværtimod er kendsgerningen, at der er en betydelig afstand mellem KL's og Socialministeriets vurdering af de udgifter, lovforslaget pålægger kommunerne. Det øger i sig selv risikoen for en stramning af visitationen.

Hverken ministeren eller Folketinget har på det foreliggende grundlag nogen mulighed for at holde øje med, hvorvidt plejehjemsgarantien i sig selv medfører strammere visitation. Det fremgår af socialministerens svar, at ministeriet ikke i dag har oplysninger om kommunernes praksis for visitation til plejeboliger og plejehjem. Derfor vil det være umuligt at afgøre, om lovforslaget i sig selv tvinger kommuner, der mangler finansiering, til at ændre praksis og stramme visitationskravene.

RV mener for det andet, at beslutningen bør være kommunernes. Folketinget bør i RV's øjne så vidt muligt afholde sig fra at udstikke service-

garantier på kommunernes vegne. Det er netop meningen med det stærke danske kommunestyre, at sådanne prioriteringer træffes lokalt i overensstemmelse med borgernes ønsker. Det bør derfor være op til den enkelte kommune at afgøre, hvilket serviceniveau, inkl. ventetider, man ønsker at tilbyde borgerne. Det kunne også være, at nogle kommuner snarere så et behov for at bruge de ekstra midler til at styrke plejen af ældre i eget hjem. RV mener, at den slags bør være en lokal prioritering.

For det tredje kan en central plejehjemsgaranti give et problem med overkapacitet. Kommunerne vil skulle bygge 1.330 nye boliger frem til 2009 for at leve op til garantien. Samtidig har de ældre frit valg, så de kan afvise kommunens tilbud og i stedet selv vælge en venteliste til et andet plejehjem m.v. Dermed risikerer kommunerne ledige pladser på plejehjem m.v., som ikke er efterspurgt, alt imens der er lange ventelister til andre boliger. Flere borgmestre har udtrykt bekymring for dette scenario, netop fordi deres oplevelse er, at flere og flere ældre hellere vil vente på det rigtige tilbud end komme hurtigt til. Også det taler for, at beslutningen om at indrette tilbuddene til de ældre bedst ligger lokalt.

Endelig konstaterer RV, at alle ældre i dag i kraft af lov om social service har krav på den nødvendige pleje og hjælp, uanset om den foregår i den hidtidige bolig eller i en ældre-/plejebolig. Ældre modtager derfor pleje og hjælp, hvis de har behovet også selv om de bor i eget hjem.

På den baggrund kan RV ikke støtte lovforslaget i sin samlede udformning.

Enhedslistens medlem af udvalget ønsker flere og bedre boliger til de ældre, men Enhedslisten ønsker ikke, at der skal stjæles fra boliglejerne, som i forvejen er dem, der relativt betaler alt for meget set i forhold til boligejerne. Pengene til at bygge de boliger, som beskrives i lovforslaget, tages fra Landsbyggefonden og satspuljemidlerne. Dette er en helt uacceptabel måde at finansiere lovforslaget på. Finansiering via satspuljemidlerne er en ekstremt usolidarisk måde, hvor man lader mennesker på overførselsindkomster betale for almene velfærdsgoder. Disse velfærdsgoder bør betales af mennesker med højere indkomster via en skattepolitik med en solidarisk omfordeling.

Enhedslisten konstaterer samtidig, at der er en betydelig afstand mellem regeringens og KL's